

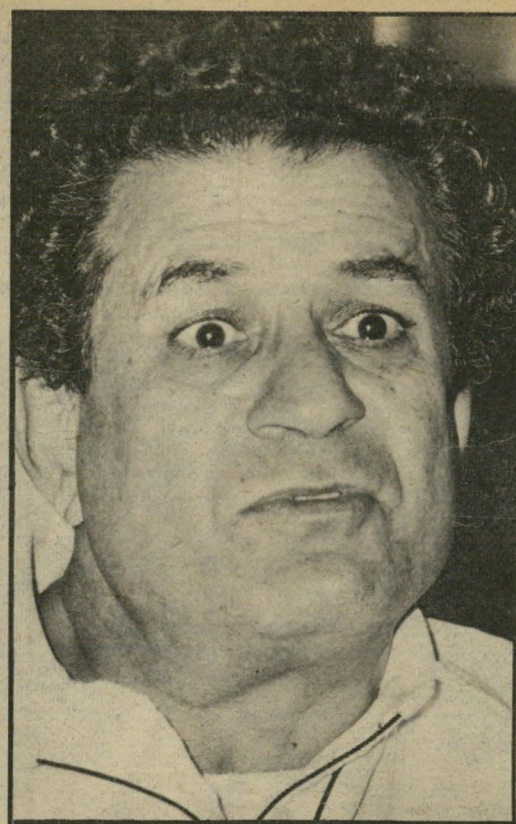
חווה אלברשטיין:

„הרגשתי חזק שצריכים להגיד בפומבי...!“

גבי אלדור:

„שנחתי להגיד תודה לשומרים!“

אייבי נתן:

„ישראל זקוקה למישרד יחסי ציבור!“

בין כל האישים שהשמיעו את דעתם אחרי טבח ביירות חסר לנו קולו של איש השלום, אייבי נתן. לא שמענו אותו מדבר על הטבח, לא על ההפגנות ולא על דעתו בקשר לוועדת החקירה. פנית אל אייבי ושאלתי — למה אתה שותק?

עכשיו העלבת אותי. למה את לא מקשיבה לקול השלום? שם אני אומר את דעתי. בעניין הטבח, כמוכן, הייתי עם רוב העם. מה כבר אפשר להגיד על זה? מה שהרגינו אותי — שראש הממשלה לא הגיב מיד, אבל ממש מיד. הוא היה צריך לכנס מסיבת עיתונאים — שלפי דעתי היו באים אליה מאות עיתונאים מכל העולם — ולדבר על זה; להודיע מייד על הקמת ועדת חקירה; לעמוד מול העיתונות ולדבר כמו שהוא יודע לדבר; להגיד להם שאף לא אחד ילמד אותנו מה זה רצח עם או השמדה עם; להבטיח לעיתונאים — ודרכם לכל העולם — שאנחנו נחפש את האשמים ונביא אותם לדין.

כל העולם היה מקבל את זה בברכה, לא היינו מקלקלים את יחסינו עם ארצות הברית וגם היו נמנעות כל ההפגנות. הצעתי לראש הממשלה, דרך יועציו, מר קדישאי ומר שמואלביץ, יומיים אחרי הטבח, לכנס מסיבת עיתונאים כזאת. אבל אני לא יודע למה הם חיכו.

היום, כשהוחלט על ועדת החקירה, אתה רואה את העניין כמחוסר?

לא. אני חושב שצריך מייד לצאת מבירות. הנשק שנמצא שם זה שטויות. אפשר לקנות אותו בכסף. צריך מייד לצאת מבירות ולהעביר את האחריות לאמריקאים. חוץ מזה, ראש הממשלה צריך להפוך את עניין ההפגנות בארץ לדבר חיובי. בכמה מדינות באזורנו מתרחות הפגנות כאלה? הוא צריך להשווץ בזה. הוא צריך להשווץ שיש לו עם שאיכפת לו, עם שמגיב.

למה זקוקה כעת המדינה, לדעתך? למישרד יחסי ציבור טוב.

השחקנית גבי אלדור היא בעלת השקפות פוליטיות מאוד מוגדרות, והיא דמות ידועה בהפגנות שלום. עד היום טרם נעצרה עליידי המישטרה, והנה גם זה קרה. שאלתי את גבי איך זה להיעצר עליידי המישטרה. למעשה, לא נעצרת באופן רישמי. כשהתחלתי לשפוך צבע אדום על עצמי ועל המפגינים האחרים, ניגשו אלי שני קציני מישטרה ואמרו לי שהם רוצים להרחיק אותי מהמקום. כי משהו הודיע להם שאם אני לא מסתלקת — יהיו מכות.

אולי תסבירי בדיוק מה סימל את הצבע האדום.

זה לא ברור? האקט היה לא מילולי אלא סימלי, אולי כדי שכל אחד יוכל לפרש את העניין כרצונו. יש שחושבים שהכתימו אותנו, ויש שחושבים שאנחנו הכתמנו את עצמנו.

קקחו אותך לתחנת המישטרה?

כן. איתי ואת הבימאית רות זיוריאלי. אבל למעשה הם התכוונו רק להרחיק אותנו ולא היה להם לאן, או הביאו אותנו לתחנת המישטרה לשיחה. שום שיחה לא התקיימה. מייד עם סיום ההפגנה שוחררו אותנו.

איך התנהגו אלייך?

אני מוכרחה לומר שמלבד חמוסמות אחד, כולם היום אדיבים מאוד. ניגש אלינו קצין אחד מאוד גבוה, והסביר שהם התכוונו לטובתנו. שכחנו להגיד להם תודה.

ההפגנה והשיגה את יעדיה. מה הלאה? עכשיו: אתחנא.

בהפגנת האמנים, שנערכה ביום השישי שעבר, הופי תעתי לפגוש את חווה אלברשטיין, שאת קולה אנחנו רגילים לשמוע רק בשירים, ושמעולם לא היתה מזוהה עם צד כלשהו בפוליטיקה שלנו.

עד היום לא ראו אותך באף הפגנה פוליטית, לא זיהו אותך עם שום צד. מה קרה?

אני לא בדיוק חשבתי על זה. הרגשתי חזק, שהיום כל אחד צריך להגיד בפומבי את מה שיש לו להגיד, וזו הצורה שלי להגיד את דעתי, זאת אומרת שצריך למנות ועדת חקירה ממלכתית.

וכעת, כשהוחלט על קיום ועדה כזאת, סיימת את תפקידך?

עכשיו מן הראוי לתת לוועדה לעבוד בשקט. אם בסיום החקירה תהיה הרגשה שטייחו דברים — מה שאני באופן אישי לא מאמינה שיהיה — אצא שוב לרחובות.

דניאלה שמי

שרית ישי נמצאת בשליחות בחו"ל